

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/29/2013
Identifikačné číslo spisu:	3009200812
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3009200812.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z., bytom V., proti odporcovi: Správa katastra Bánovce nad Bebravou, so sídlom Trenčianska cesta 1237/46, Bánovce nad Bebravou, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1953/93-71 zo dňa 30. septembra 2009, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13Sp/52/2009-159 zo dňa 11. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13Sp/52/2009-159 zo dňa 11. septembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd uložil navrhovateľke, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok z podaného návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu vo výške 33 eur, podľa § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) v spojení s položkou 10 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch (ďalej len „sadzobník“). Navrhovateľka bola zároveň poučená o následku nezaplatenia súdneho poplatku, t. j. o vymáhaní nezaplateného súdneho poplatku v prípade jeho nezaplatenia v určenej lehote.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas obsiahle odvolanie v ktorom k problematike platenia súdneho poplatku uviedla len toľko, že odmieta zaplatiť zbytočných 33 eur, pretože to nie je jej vina, ale je to vina verejných činiteľov. Vo zvyšku odvolania uviedla skutočnosti, ktoré s predmetným napadnutým uznesením nesúvisia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa platí poplatok podľa odseku 2.

Z obsahu spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľka podala odvolanie proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 1953/93 zo dňa 30. septembra 2009. Krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil a Najvyšší súd Slovenskej republiky jej odvolanie proti tomuto rozhodnutiu odmietol ako oneskorene podané. Následne krajský súd uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 33 eur z podaného návrhu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožnil s rozhodnutím krajského súdu o uložení povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok. Táto povinnosť jej bola uložená v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch, nakoľko podľa § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch je poplatníkom tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Krajský súd súdny poplatok správne vyrubil podľa položky 10 písm. b/ sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch platného a účinného v čase vydania uznesenia. V odvolaní navrhovateľka neuviedla žiadne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého uznesenia, nakoľko povinnosť zaplatiť súdny poplatok je zákonnou povinnosťou a každý, koho sa týka, je povinný ju splniť. Tejto povinnosti sa nemožno zbaviť z dôvodov uvádzaných navrhovateľkou a v prípade, že túto svoju povinnosť nesplní dobrovoľne, súd bude súdny poplatok vymáhať.

Na základe uvedených skutočností, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Krajský súd v Trenčíne postupoval v súlade so zákonom, keď navrhovateľku vyzval na zaplatenie súdneho poplatku v sume 33 eur. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.